

Izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti vsakega ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto ..... 17 K
6 mesecev 10
3 mesecev 5

Posamične številke stanejo 10 vin.
„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Obnošen leta „Katiptop po Goriškem in Gradiščanskem“ in „Katiptop po ljubljani in krajskih mestih“, dalje dva letu „Vozni red železnic, parnikov in poštne“ ter mesečno prilogo „Slovenski Tehnik“.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici 7 I. nadstr. v „Goriški Tiskarni, A. Gabršček.“ Zaradi brez dopolne naročnine se ne oziramo na oglaševanje in poslanice se računijo po Petit-vrstah če 1-krat 16 v, 2-krat 14 v, 3-krat 12 v vsaka vrsta. Večkrat po dogodbi. Večje črke po prostoru.
— Reklame in spisi v uredniškem delu 30 v vrsta. Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

»Vse za narod, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadstr. Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadstr. na levo v tiskarni.

Naročnino in oglaševanje plačati loče Gorica.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.

Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnishtvu.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ vsakega leta 3 K 20 h ali gl. 1-60.

„Primorec“ se prodajata v Gorici v tiskarnah in teh-le tobakarnah: Schwarz v Šolski ulici, Nunski ul., Ter. Leban na tekalšču Jos. Krebelj v Kapucinski ulici, I. Bajt v pokopališčni ulici, I. Mattiussi v ulici Formica, I. Hovaški v Korenski ulici št. 22; v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in zal.

Narodno-napredna stranka in „Soča“.

Zgodilo se je veliko čudo! Ne verujemo sicer v čudeže, ki naj bi neverne Tomaže prepričali o sveti resnici, toda odigravajo se pred našimi očmi in polagati nam je neverne geste na rano, katero nam razkrivajo s čudno vsiljivostjo naši — najhujši nasprotniki.

In čudež je zares velik! Ko smo se pripravljali na reorganizacijo narodno-napredne stranke, kakor se istočasno reorganizujejo vse svobodni miselnice stranke, tedaj so nas naši domaći nasprotniki smesili, poniževali in prerokovali blamažo. Ko pa so videli, kakó sijajno se je izvršil shod zaupnikov, na kateri so prišli ugledni možje vseh slojev skoro iz vseh občin, na katerem se je postavila stranka na najširšo ljudsko podlago, določila času in ljudskemu blagru odgovarjajoč program ter izvedla organizacija do zadnje vasice po krajnih in okrajnih odborih, — ko so videli izvrševalni odbor 36 uglednih rodoljubov, ki so stajali stranki na čelo pogumno in odločno, tedaj jih je minilo smešenje in podcenjevanje in sledil je — velik čudež: oni sami nas opozarjajo, na kaj smo „pozabili“, kaj treba storiti, da bo naše delo popolno, tako popolno, da v najkrajšem času ubije naše nasprotnike, ki nam tako dobro, tako prijateljski svetujejo.

Toda v svoji čudežni gorečnosti so tako vsiljivi z „dobrimi“ nasveti, da mora to nevernim Tomažem takoj vzbujati sum v njihovo odkritosrčnost. Še več, vzbujati mora prepričanje, da nam najhujši sovražnik ne svetuje nič dobrega, marveč le kaj takega, kar nam je v pogubo ali vsaj škodljivo. — In ker pravzaprav ne verujemo več v čudeže, tedaj more biti resnično pač jedino to, da je za nas dobro, kar tak nasprotnik graja, in slabo, kar on hvali. Ako presojamo svoje nasprotnike s te premise, tedaj smemo biti gotovi, da zadenemo vselej pravo!

In kaj nam tako nujno svetujejo, naj še naredimo v popolnitev reorganizacije naše stranke? Skrbijo jih to, da narodno-napredna

stranka nima svojega glasila, svetujejo, naj „Soča“ preide v roke izvrševalnemu odboru, sicer da ni misliti „na uspešno reorganizacijo narodno-napredne stranke na Goriškem, na uveljavljanje mlajšega pokolenja v stranki.“ — Takó velika je skrb za narodno-napredno stranko vseh tistih, ki bi jo radi uničili! In v najrazličnejših varijacijah se pretakajo take in enake „skomine“ po vseh klerikalnih listih in po kamniškem „Našem Listu“. Sine ira et studio povsem stvarna zavrnitev takih „prijaznih“ nasvetov!

Narodno-napredna stranka na Goriškem ima na razpolago „Sočo“ in „Primorca“, torej dvoje časnikarskih podjetij, kakoršnih si le more poželeti napredna duša. Ima torej glasilo, prav taki, kakoršni potrebuje in — hoče. „Soča“ in „Primorec“ sta krepka bojovnika za program stranke, sta zagovornika njenih interesov, tolmačita njena stremjenja, toda za način in obliko je odgovorno uredništvo ali kdor je podpisal. Več stranka ne potrebuje in — noče, kajti kar bi bilo več, — bi ne bilo ne „zdoróvo“ ne „chonoróvo“. Ako bi se pa kdaj lista izneverila programu ali delovala proti interesom stranke, tedaj se že oglasi izvrševalni odbor in poreče svoj „veto“.

Tako je razmerje med stranko in „Sočo“ s „Primorcem“ vred. In tako razmerje jedino je mogoče med možmi, ki imajo pred očmi le blagor naroda po načelih naše stranke. S temi kratkimi vrsticami sem že povsem zadostno zavrnil vtikanje nasprotnikov v notranje zadeve naše stranke. Dostavljam le še, da to ni le moje stališče, marveč da se je tako izrekel izvrševalni odbor.

Da pa bo še bolj osvetljena absurdnost gori označenih „nasvetov“, naj dostavim še nekaj pripombic. — Pred vsem vprašam, ali ima Stranka Ljudskih Slepcev tako glasilo, kakoršno naj bi bila „Soča“ za našo narodno-napredno stranko? — Za lumparije, kozliarje v „Slovencu“ noče biti odgovoren ne škof, ne stranka. — Dr. Lampež jo pa pobriše kam na varno, kadar kdo njega zgrabi za odgovor! Čegavo glasilo je „Gorica“ ali „Prim. List“? Sv. Peter je Kristusa le trikrat zatajil, — no, po njegovem vzgledu

klerikalci zatajé „Gorico“ in „Prim. List“ kolikorkrat jim je treba. Tu sploh ni bilo mogoče nikdar najti tistega, ki naj bi bil odgovoren. Kdor je šel nad dr. Gregorčiča, je slabo naletel; in šel je lahko od Poncija do Pilata, ali ni ga našel, kdor bi hotel biti odgovoren za pisavo „Gorice“ ali „P. L.“. Stavim kaj, da tega ne mara niti oklofutani Kremžar! — Ali je torej klerikalna stranka odgovorna za vse, kar in kakor prihaja v te liste?! — Končno še vprašam, čegavo glasilo je „Naš List“, kdo je odgovoren za vse tiste modrosti, ki se pretakajo po njegovih predalih. — In vsi ti junaki, ki imajo sami zares neurejene, nedoločene, nejasne razmere med listi in stranko, se vsiljujejo za svetovalce narodno-napredni stranki na Goriškem, ko vendar vó vsakdo, da sem jaz predsednik izvrševalnemu odboru, da si torej ni mogoče misliti boljše zveze med listom in stranko.

Klerikalni listi z „Našim Listom“ vred čeburnjajo o „diktaturi“ — „Soče“ ita. Čudna skrb nasprotnikov za našo stranko! — Iz vsega bevskanja nasprotnikov doni neprikrita zavist o — moči in vplivu „Soče“ in „Primorca“ v našem javnem življenju. Verujem, da se marsikomu skomina po „Soči“ in „Primorecu“, morda tudi takim, ki bi radi zlezli na to ali ono mesto po naši stranki. — Klerikalnim vsiljivcem in vsakomur bodi povedano to-le:

Narodno-napredna stranka ima zahvaliti svoj postanek in obstanek — „Soči“, „Primorcu“ in kar je z njima v dotiki. Da se nisem znal osloboditi klerikalnih krempljev ter pogumo in nevtrajno krenil s „Sočo“ in „Primorcem“ svoja pota, tedaj je gotovo, da bi bili klerikalci danes neomejeni gospodarji položaja. Danes to niso, — in lista vršita neizprosno kritiko, kontrolo, boj... Postavil sem na kocko vso svojo eksistenco. Ali premagal sem vse naklepe klerikalcev, — in danes sta „Soča“ in „Primorec“ mogočno orožje naše stranke. Vara pa se vsakdo, kdor meni, da bi jaz dajal tako orožje iz rok ter ga prepustil — premenljivim silam. Jaz hočem, da bosta lista še napredovala, da bo „Soča“ polagoma tudi dnevnik, — toda brezpogojno in

dosledno v borbi za Lavričevo geslo: „Vse za narod, svobodo in napredek!“ — Dokler bo duh v meni, bosta lista zvesta tej zastavi. Za to jamčim jaz sara dovolj! —

Naj odgovorim le še na eno vprašanje: Zakaj nasprotniki želijo označene spremembe? — Odgovor je kratek: Zato, ker bi na tak način ložje škodovali stranki in nje posamičnim prvakom. — Cel izvrševalni odbor pač ne bo opravljal uredniških poslov! — Ali naj bi bil zopet kak „uredniški odsek“? In če bi se to zgodilo, ali bi tak odsek mogel tudi res vršiti prevzeto nalogo? Ali bo reševal v sejah vsak članek, dopis, notico po vsebini in obliki? Enkrat na mesec bi morda izšla številka lista, ki bi bila sad odsekovega dela. In kakošen sad! — Nasprotniki pa bi potem za vsako neprijetno besedo lasali člane „uredniškega odseka“. Ali čemu naj govorim še dalje! Kdor drugače svetuje in hoče nego je zdaj, ta bodisi ne razume nič, ne misli nič, — ali pa je zloben spletakar, kar so brez dvoma tisti, ki dajajo po „Slovencu“ „Gorici“ itd. narodno-napredni stranki tako „dobrohotne“ nasvete. — In s tem konec.

A. Gabršček.

Slovanskemu Sokolstvu!

Vsemu Sokolstvu bratski pozdravi!

Sklepom odbora „České Obce Sokolské“ Vas vabimo

k V. vsesokolskemu zletu,

ki se vrši od 28. rožnika do 1. malega srpana t. l. v zlati slovanski Pragi.

Po dobi šestih let se pripravljamo k zopetnemu nastopu v skupnih vrstah na javnem vežbališču, da damo v prisotnosti zbranega naroda dokaz svojega dela, ki je namenjeno razvoju in povzdigi naše domovine.

Sledeč temu visokemu, jasnemu cilju svojemu, v katerem vidimo zagotovitev in utrditev našega narodnega obstanka, našega daljnega napredka, spoznamo za nujno potrebno ponovno opozarjati celokupen narod

Mancini je bil kardinalov sorodnik, ki ga je bil dal Mazarin kralju za častnega spremljevalca in katerega Ludovik XIV. ni mogel videti vsled sovraštva, ki ga je gojil proti ministru.

In kralj je odšel, ne da bi bil poljubil mater, ne da bi bil pozdravil kardinala.

— Naj bo! pravi Mazarin; rad vidim, da se vzgaja Veličanstvo v takem duhu, da črti hinavščino.

— Kako to? vpraša kraljica skoro malo boječe.

— No, zdi se mi, da kraljev odhod ne potrebuje komentarja; sicer se pa Njegovo Veličanstvo prav nič ne potrudi, da bi zakrilo, kako malo ljubezni čuti do mene: to me pa prav nič ne ovira, da bi mu ne bil ravno tako udan kot vam, Veličanstvo.

— Prosim vas namesto njega, da mu oprostite, kardinal, pravi kraljica; otrok je, ki ne ve še, kaj vam je vse dolžen.

Kardinal se je nasmehnil.

— Toda, nadaljuje kraljica, prišli ste gotovo v važni zadevi; kaj je torej?

— To je, odvrne on, da se bova morala najbrže kmalu ločiti, če ni vaša naklonjenost do mene tako velika, da bili pripravljani iti z menoj v Italijo.

— In zakaj to? vpraša kraljica.

— Zato, ker se je ves svet zarotil proti nama, ali, kakor poje v operi „Thibé“:

Le monde entier conspire à diviser nos feux.

— Vi se šalite, gospod! mu odvrne kraljica, hoté pokazati malo svoje nekdanje dostojnosti.

— Žal, da ni tako, madama! pravi Mazarin; prav nič se ne norčujem; rajši bi jokal, verujte mi; in tudi imam vzrok, kajti pomnite, kaj sem vam rekel:

Dvajset let pozneje.

Nadaljevanje

„Treh mušketirjev“.

Francoski spisal:

ALEXANDRE DUMAS.

(Dalje.)

— Toda zdi se mi, da gospod Richelieu ni prihajal tako, pravi otrok trdovratno.

— Kako se morete spominjati tega, kar je delal gospod Richelieu? Tega ne morete vedeti, bili ste premradi.

— Ne spominjam se, toda vprašal sem po tem, in povedalo se mi je.

— In kdo vam je to povedal? vpraša Ana Avstrijska s slabo prikrito nevoljo.

— Dobro vem, da ne smem nikdar imenovati osebe, ki odgovarjajo na moja vprašanja, odvrne otrok, ker drugače ne izvem ničesar več.

V tem trenutku je vstopil Mazarin. Tedaj se je kralj popolnoma dvignil, vzel svojo knjigo, jo zganil ter jo nesel na mizo, kjer je obstal ter tako prisilil Mazarina, da je tudi on obstal.

Mazarin je motril s svojim razumnim očesom ves ta prizor, in zdelo se je, da si hoče po tem razlagati prizor, ki se je moral ravnokar prigoditi.

Pozdravil je spoštljivo kraljico ter se globoko poklonil kralju, ki mu je vrnil pozdrav še dosti višješko ter pokimal z glavo; toda z jednim pogledom ga je pokarala mati, da se udaja čuvstvom sovraštva,

ki ga je Ludovik XIV. že kot dete gojil proti kardinalu, in tedaj je sprejel ministrov poklon z nasmehom na ustnih.

Ana Avstrijska je skušala na Mazarinovem obrazu uganiti vzrok tega nepričakovanega obiska; kardinal je navadno prihajal k njej šele tedaj, ko je ostala sama.

Minister je komaj vidno pokimal z glavo; tedaj se je obrnila kraljica na gospo Beauvais ter rekla:

— Čas je, da gre kralj k počitku; pokličite Laporta.

Dvakrat ali trikrat je že bila rekla kraljica mlademu Ludoviku, naj odide, ali vselej jo je pregovoril s svojimi prošnjami, da je ostal; toda sedaj ni rekel ničesar; samo ugriznil se je v ustnico ter poblebel.

Trenutek pozneje je vstopil Laporte.

Otrok je šel naravnost proti njemu, ne da bi objel svojo mater.

— No, Ludovik, je rekla Ana, zakaj me ne poljubite?

— Mislim sem, da se hudujete name, madama, ker me podite.

— Saj vas ne podim: toda imeli ste pred kratkim ošpice in niste še čisto okrevali; bojim se, da bi vas bdenje ne utrudilo.

— Tega pa se niste bali, ko ste me poslali danes v Palačo, da proglasim one zle naredbe, ki so vzbudile pri ljudstvu toliko godrnjanja.

— Sire, izpregovori Laporte, da bi spravil pogovor na drug tir, komu hočete da izročim svečnik?

— Komur hočeš, Laporte, odgovori otrok, samo ne Mancini-ju, pristavi nato glasno.

na svoje cilje in namene; pokazati tudi ho-
čemo uspehe, ki smo jih že dosegli na
polju te narodne samoizobrazbe. V našem
stremljenju naj nas pa vspodbuja jednotno
vezana slika iznova doseženega velikega
napredka v naših vrstah.

S tem vzornim nastopom hočemo po-
dati dokaz, da šokolska ideja pridobiva
vedno več tal, pokazati hočemo uspehe
sokolskega dela. Sokolski misli hočemo po-
iskati novih pristašev v našem narodu, pri-
dobliti ji hočemo ono naklonjenost, ki jo
zaluži njen pomen in končni cilj.

Ne gre se torej za prazni blesk in
slavnostno vrvenje, ampak za pomemben
čin, ki naj pokaže naši mladini, katerej preté
pogubne nevarnosti, pot, ki jo mora hoditi
v dosego one zdrave telesne čistosti in
možke popolnosti, ki je podlaga vsej na-
rodovi sili.

K temu velikemu narodnemu prazniku
vabimo i Vas, dragi bratje Slovani, ki ste
se zbrali pod sokolskim praporom v zna-
menju dela, v dosego vzvišenih sokolskih
ciljev: dvigniti hočemo npravno in telesno
naše ljudstvo. Vabimo Vas, da z nami
javno dokažete svoje blago stremljenje za
temi cilji, katerim smo posvetili vse svoje
delovanje. Utrdimo pa zajedno tudi stare
bratske vezi, ki nas družijo v jednotnem
taboru slovanskem na skupno ojačenje
naših sil, na skupno obrano slovanskega
ljudstva.

Pridite v kolikor možno velikem šte-
vilu! Pokažimo, da nas veže tesno prisrčna
bratska ljubav, da nas družijo stremljenje za
svobodno in slavno bodočnostjo Slovanstva!

Česko Sokolstvo in z njim ves narod
češki pričakuje z radostjo vašega prihoda.
Tedaj na svidenje v zlati slovanski Pragi.
Na zdar!

V Zlati Slovanski Pragi, 1. pros. 1907.

Predsedništvo „České Obce Sokolské“

in

Slavnostni odbor V. vsokolskega zleta v Pragi.

Dr. Jind. Vaníček,

načelnik Č. O. S.

Juc. Frant. Mašek, Dr. Jos. Scheiner,

tajnik Č. O. S. starosta Č. O. S.

DOPISI.

Iz Šempasa. — Celih 14 dnij so kleri-
kalčki v Šempasu raznašali vest po občini
ter se že naprej hvalili, kako imenitno raz-
pravo prinese „Gorica“ za odgovor na notico
v „Soči“ št. 7. od 17./1. t. l. o pošti v
Šempasu.

Po trudapolnem 14 dnevnem delu, bri-
sanju in popravljanju od strani raznovrstnih
klerikalnih avtoritet je zagledalo to velikansko
literarično delo beli dan. — Listič „Gorica“
je prinesel v dveh številkah kot podlistek
nek: zmes, katera nima nikake podlage, ni
resnična, ne stvarna, ne podučljiva, še manj
pa humoristična.

Klerikalni dopisuni si na vse moč pri-
zadevajo, da bi s svojim pamfletom v „Go-

rici“ osmešili in oblatili neko povsem pošteno
in mitno družino, katera ni z omenjeno no-
tico v „Soči“ v nikaki zvezi, kar tudi slavno
uredništvo cenjenega lista „Soča“ lahko po-
trdi. (Potrjujemo. Ur.) — Pokazali so s svo-
jim pisunstvom, kako mičkani so in na kaki
stopinji omike stoje.

Še 13 letnega otroka ne morejo pustiti
na miru. In taki ljudje hočejo biti resni in
voditelji ljudstva v občini? Mislili so si, da
napravi njih pajacada kdo zna kak efekt, a
kako so se osmešili. — Vse pametno in trezno
misleče ljudstvo se jim smeje. Še priprosti
kmetje pravijo, da niso take otročarije od
njih pričakovali.

Težko je, opravljati poštene osebe, ker
jim ni mogoče nič očitati, pa če ne gre tako,
se pa pečenka obrne. — Po kronicah se jim
gotovo sline cedijo, pa orožnike neradi sre-
čujejo, to jim prav radi verujem. — V ome-
njenem pamfletu govorijo o nekih kravah,
pseh, mačkah in opicah. Da dà „gliša vkup
štriha“. — Pa saj so se ravno o Svečnici pri-
kazali iz brloga.

Saj tudi še neka druga žival se prikaže,
kakor pravijo, na Svečnico, in če je ta dan
lepo vreme, se še globokeje v brlog vrne.

Tudi letos je bilo na dan Svečnice lepo
vreme, toraj nazaj v brlog, ker na solncu se
maslo silno topi.

Mi bi tem lepim ljudem lahko z dokaj
tečnejšimi stvarmi postregli, pa ker bi take
reči cenjenih čitateljev ne zanimale, jih prihra-
nimo. V služaji potrebe povemo, pa ne v ča-
sopisih, ampak samo nekaterim osebam, ka-
tere se bodo prav gotovo zanje zanimale.

Svaka sila do vremena!

Domače in razne novice.

Iz izvrševalnega odbora. — Trije odseki
po organizacijskem statutu so že sestavljeni.
1. Politiškemu in organizacijskemu
odseku je načelnik A. Gabršček, — 2.
gospodarskemu odseku dr. D. Treo,
— 3. finančnemu odseku R. Konje-
dic. Denarničar je prof. Ferd. Seidl.

Krajni odbori se že pridno snujejo. Ve-
selo je gledati to novo življenje po deželi!

Pisarna strank je v Gosposki ulici 7,
I., tam, kjer je uredništvo „Soča“.

Poroka. — V soboto dne 9. februvarja
t. l. se je poročil v Vedrijanu gospod Ciril
Marinič, posestnik, z gospodično Josipino
Podvršček iz Šmartnega. Bilo srečno!

Smrtna kosa. — V Volčah je umrla po
dolgem trpljenju gospa Marija Ana Kenda,
soproga tamkajšnjega g. nadučitelja. Iskala je
ozdravljenja tudi v Ljubljani, našla pa rešitev
iz svoje boleznj v smrti. Razžalošeni rodbini
naše žalje!

Briska železnica. — Vabilo na shod vseh
briskih županov in podžupanov, kateri se bode
vršil v šolski dvorani v Šmartnem dne 17.
februvarja 1907. ob 2. uri popoldne. —
Dnevni red: 1. Briska železnica. 2. Volitev
železniškega odseka. — Na ta shod so po-

novno vabljeni vsi gg. deželni in državni po-
slanci ne glede mišljenja. Ako kateri gg. je
zadržan, naj izrazi svoje mnenje o naši za-
devi pismeno, naslovljeno na županstvo Kojško,
oziroma na sklicatelje shoda v Šmartno. Dalje
so vabljeni tudi krminski in bračanski župan,
posestniki, duhovščina, učiteljstvo in briski
veljaki. Sklicatelji.

„Korso“ na pustni terek — to je bilo res
nekaj imenitnega za Gorico. Barabe laške, ki
se drugače še ne upajo priti na Travniki, ker
se bojijo, da jih imajo zapisane na policiji, so
divjale omaškarane okoli, indecentno naprav-
ljene, v pravo sramoto Gorici. Le tupatam je
bilo videti koga, ki pa ni tikal med to pisano
druhal. Občinstva se je nabralo seveda obilo
na Travniku ter so se bile s „konfeturo“ cele
bitke, kakor vsako leto. Zadnji čas, da pokli-
cana oblast prepove tak „kors“, kakorš. je
bil v terek.

„Corriere“, to je tisti list, ki dobiva
podpore iz deželne hipotečne
banke, kjer predseduje slovenski
poslanec Bolko, najnesramneje blati Slo-
vence zategadel — ker so jih laške barabe
napadle v nek popoldne in zvečer. Namesto
da bi se zgražal ta ultralaški laad tem,
kako so blatile laške barabe ugled mesta, pa
udriha po Slovenceh ter jih zmerja z divjaki.
Tiste babnice v uredništvu „Corriera“ jih za-
služijo 25 po tistem delu telesa, ki se ne
imenuje v olikani družbi, ki je pa vedno v
ustih tistih individujev, katere brani umazani
„Corriere“.

Laški napadi na Slovence v Gorici na pustni te-
rek popoldne. — „Korso“ letos niso priredili
naši ljubeznivi Lahi v Gorici, proslavili pa so
vendar ta dan, in sicer z napadi na Slovence.
Napadli so dva Slovence iz okolice, ki sta
šla maskirana po Travniku. Na oblekah sta
imela nalepljene razne odrezke papirjev v
raznih barvah. Kakorhitro so laške barabe za-
vohale, da sta ti dve maski Slovence, pa so
ju začeli zmerjati in kričati „fora i ščavi, ab-
basso“. Tudi lotili so se obeh. Slabo bi se
jima bilo godilo, da ni hitro priskočila na po-
moč policija ter jih rešila iz rok laške sodrge.
Policija ju je peljala na glavarstvo, da bi se
ne zgodila kaka nesreča. — Napadli so tudi
druge Slovence, ki so se mirno sprehajali po
Travniku; tako nekega slovenskega gospoda,
ki je hodil po Travniku v obleki gozdarja, z
golimi koleni, kakorhitro je prišel v družbo
Slovencev, ki so govorili seveda slovensko, so
padli po njih, letelo je tudi kamenje po
zraku, in neka ženska je bila ranjena v
čelo. Zvečer so napadli nekega Sokola ter mu
iztrgali pero. — Konstatujemo, da Slovenci
niso dali nikakega povoda Lahom za napade,
ampak slovenska govorica je zadoščala, da so
jih napadli. Kaj se vračamo v čase leta 1897?
— Dvatisočletna kultura goriških Lahov se je
kazala ta dan v polnem sijaju. Napadli so na
ostuden način mirne ljudi, ki niso hoteli ni-
komur nič zalega; da so se pa branili, to je
umevno. In branili se bomo vsi toliko časa,
da se ubranimo vseh falotskih izbruhov po-
divjanj naših laških sovražnikov. Taki izbruhi

nas prav nič ne strašijo. marveč poiščemo
si zadoščenja, ki bo šumelo Lahom skrajno
neprijetno po ušesih. — Odlikovali so se me-
tolovajskimi napadalcj pobje iz „Legio Tri-
giovani friulani“, iz „Ginnastice“
odlikovali so se uslužbenci raznih
laških botege, udeležila pa se je surovega
napada na Slovence tudi laška mladina z
realke in gimnazija! — Med tisto sodrgo
je bil posebno goreč, kakor nam pravijo
Fonzari iz Raštela, in med temi lepimi
ljudmi se je nahajal, kakor nam poročajo, tudi
— Orzanov sin! — Zgodil se je tako
preračunan napad na Slovence, na katerega
ne bomo molčali! Toliko na znanje vsem, ka-
terim tiče.

Sovraštvo proti Slovcem v mestu širita v zaj-
njem času zlasti laška lista „Corriere“, glasilo
magistrata in deželne hipotečne banke, pa
„L'Eco“, glasilo laških farjev. Ta farski list
še celo prednjači v surovostih proti Slovcem,
cem, katere je zmerjal pred kratkim celo s
Huni. Vedno ima ta hinavec na jeziku „po-
polo“ — v terek pa je lahko videl, kakšen
tisti njegov „popolo“ in kdo so Huni!

Grozna nesreča. — Davi okoli 4. ure je
povozil vlak v Prvačini nekega žel. uslužbenca.
Odrgnalo mu je obe nogi in ga tudi drugod
po telesu močno poškodovalo. Bil je kmalu
mrtev. Truplo so prepeljali v Gorico.

Nesrečni mož se piše Dija konovič,
doma nekje od naše meje; bil je sprevednik
pri tovornih vlakih. Poročil se je v soboto
9. t. m.

Sokolova maskarada na pustni terek je
vzpela krasno. Polna dvorana, polna galerij,
vse je gibalo, vse se je veselilo zadnje
ure poskočnega pusta. Maske so bile jako
lepe. Bošnjak, domino, rokoko, ciganka, ha-
lekiui, originalne maske „Mak“ so vzbujale
pozornost, v ospredju pa je stala skupina
koscev. To je bilo živahno vrvenje, kram-
ljanje, in ko je zadonela godba, so se vršili
pari po širni dvorani. Zabava je bila izborna,
ves večer je uspel naravnost imenitno v čast
Sokolu in v zadovoljnost mnogobrojnega ob-
činstva, med katerim je odhajaje menil mar-
sikdo, da je imela maskarada le to napako,
da je prezgodaj minila!

Poveljstvo 56. Infanterijske brigade se preseli
iz Ljubljane v Gorico s 1. majem t. l. V
istim dnem nastopi domobranski polk Ljub-
ljanski št. 27. obmejuo službo v naši deželi.

Posvečeni sleparji krog „Prismojenca“ se tra-
dijo danes na vse načine, da bi podtaknili
„Soči“ glede svobodne šole namene, katerih
nima. Izprijenci lažejo, da hočejo napred-
njaki vreči iz šole križ in odpraviti verouk.
Nesramni lažniki, ki po nevrednem stopajo
pred altar! Kdo hoče vreči križ iz šole,
kdo odpravlja verouk? Pač le tisti posve-
čenci, ki zanamarjajo verouk v šoli.
Katehetje so po večini lenuhi ter neradi
zahajajo v šolo podučevati verouk. Torej
sta jim križ in verouk — deveta briga, torej
so šoli nevarni oni, ne pa naprednjaki,
ki jih gonijo v šolo učiti Kristusove

Le monde entier conspire à diviser nos feux. Ker
ste pa vi del celega sveta, hočem s tem reči, da me vi
zapuščate.

— Kardinal!

— Eh, moj bog, kaj nisem videl, kako ljubeznivo
ste se zadnjič nasmehnili vojvodi orleanskemu, ali
bolje temu, kar vam je ta rekel!

— In kaj mi je rekel?

— Rekel vam je sledeče, madama: „Vaš Mazarin
je kamen pohujšanja; naj gre od tod, in vse bo
dobro.“

— Kaj ste hoteli, kaj naj bi bila storila?

— Oh, madama, zdi se mi, da ste vendar kraljica!

— Lepo kraljestvo to, ki je odvisno od najslab-
šega pisarja v Kraljevi palači ali od kateregakoli klati-
viteza v kraljevini!

— Saj ste dovolj močni, da odstranite ljudi, ki
so vam neljubi.

— To se pravi ljudi, ki so v a m neljubi, odvrne
kraljica.

— Meni!

— Gotovo. Kdo pa je odslovil gospo Chevreuse,
ki so jo preganjali pod prejšnjim kraljestvom celih
dvanajst let?

— Intrigantinja, ki je hotela spletkariti proti meni,
kakor je bila začela spletkariti proti Richelieu-ju!

— Kdo je odslovil gospo Hautefort, ki mi je bila
tako dobra prijateljica, da je odklonila kraljevo mi-
lost, samo da sem jej ostala jaz naklonjena?

— Prismoda, ki vam je pravila vsak večer, ko
vas je slačila, da pogubite svojo dušo, ker ljubite
mašnika. Kot da bi bil človek že mašnik, če je kar-
dinal!

— Kdo je dal zapreti gospoda Beauforta?

— Rogovilež, ki je že govoril o tem, da me ubije!

— Menda uvidite, kardinal, da so vaši sovražniki
tudi moji sovražniki.

— To ni dovolj, madama, treba bi bilo, da so
tudi vaši prijatelji moji prijatelji.

— Moji prijatelji, gospod!... Kraljica je zmajala
z glavo... Ah! prijatelj je ninam več.

— Kako bi ne imeli prijateljev v sreči, saj ste
jih imeli celo v nesreči!

— Zato, gospod, ker sem v sreči pozabila na te
prijatelje; zato, ker sem naredila tako kot kraljica
Marija Medicejska, ki je po vrnitvi s prvega pregnan-
stva prezirala vse tiste, ki so prej trpeli zanjo; ko pa
je bila drugič pregnana, je umrla v Kolinu, zapuščena
od celega sveta in celo od lastnega sina zato, ker je
sedaj njo ves svet zaničeval.

— No torej, glejte! pravi Mazarin, ali bi ne bilo
že čas, da se popravi to zlo? iščite med svojimi pri-
jatelji, med najstarejšimi.

— Kaj hočete reči, gospod?

— Samo to, kar sem rekel: iščite!

— Ah! Zaman se oziram krog sebe, nikake moči
nimam več do nikogar. Vi, gospod, se daste voditi,
kakor vedno, od svojih ljubljencev: včeraj je bil to
Choisy, danes je La Riviere, jutri bo zopet kdo drugi.
Princea vlada njegov koadjutor, tega zopet gospa
Guemenee.

— Pravim vam, gospa, da ne glejte na sedanje
svoje prijatelje, temveč na nekdanje.

— Na moje nekdanje prijatelje? vpraša kraljica.

— Da, na svoje nekdanje prijatelje, na one, ki
so se vam pomagali boriti proti vojvodi Richelieu-ju,
da, ki so vam ga celo pomagali premagati.

— Kam hoče priti? je pomrmrala kraljica ter
pogledala nemirno kardinala.

— Da, je nadaljeval ta, s svojim finim in jakim
duhom, ki je značilen za Vaše Veličanstvo, in pa s
pomočjo svojih prijateljev, se vam je posrečilo v ne-
kem položaju zavrtni napade tega nasprotnika.

— Meni! vsklikne kraljica; trpela sem, to je vse.

— Da, pravi Mazarin, kakor trpe ženske, kadar
se maščujejo. Toda preidimo k stvari! Poznate gos-
poda Rocheforta?

— Gospod Rochefort ni bil moj prijatelj, pravi
kraljica, temveč ravno nasprotno, jeden mojih najlje-
tejših sovražnikov, jeden najzvestejših služabnikov
kardinalovih. Mislila sem, da veste to.

— Lahko vem, odvrne Mazarin, saj smo ga po-
slali na Bastillo.

— Kaj je ušel od tam? vpraša kraljica.

— Ne, potolažite se, še je tam; omenil sem ga
pač samo zaradi tega, da preidem na nekoga drugega.
Poznate gospoda d'Artagnana? je nadaljeval Mazarin
ter pogledal kraljico naravnost v obraz.

Ano Avstrijsko je zadel udarec naravnost v srce.

— Da bi me bil Gaskonec izdal? je zašepetala.

Potem pa je pristavila glasno: D'Artagnan! Čakajte
no; da, gotovo, to ime mi je znano. D' Artagnan, mu-
šketicir, ki je ljubil jedno k svojih družabnic, revico malo,
ki se je vsled mene zastupila in umrla.

— To je vse? vpraša Mazarin.

Kraljica je začuden pogledala kardinala.

— Toda, gospod, je rekla, zdi se mi, da me ho-
čete zaslišati?

— Na kar odgovarjate vi samo po svoji fanta-
ziji, odvrne Mazarin s svojim večnim nasmehom in
svojim najslajšim glasom.

— Izrazite jasno svoje želje, gospod, in odgovo-
rim vam, pravi kraljica, ki je začela postajati nestrpna

(Dolje pride.)

nauke! Kako tolmačijo drugodi po svetu svobodno šolo, to nas nič ne briga, kako si jo mislimo mi, smo pa že razložili.

Dijaska deželna podpora na Goriškem. — V Omladini citamo tak-le dopis iz Gorice: „Za lansko leto smo opozorili javnost na nepravilne razmere, ki vladajo na Goriškem pri podeljevanju deželni ustanov in podpor. — Najprej bodi povedano, da leže goriškemu odboru najbolj pri srcu modroslovci. Ako so najbolj potrebni, je prav tako. Pomisliti pa moramo, da so dijaki drugih strok prav tako potrebni. Znano je, da Slovincem ne bo tako hitro nedostajalo filozofov, primankuje nam pa, posebno še na Goriškem in Primorskem slovenskih medicincev, tehnikov, veterinarcev itd., katerim podeli deželni odbor le drobtine, ki ostanejo filozofom. Še celo juristom, katerih večina študira doma ter ima včasih kak stranski priložek, nakloni deželni odbor večje podpore nego onim dijakom, katerih stroka zahteva stalno bivanje v vseučiliškem mestu. — Danje se goriški deželni odbor v preminogih slučajih premalo ozira na resnično potrebo preselencev. Znan nam je n. pr. slučaj, da živi neki goriški filozof, ki je dobil največjo deželno podporo, obenem brezplačno stanovanje in polovico vsakdanje hrane v „Studentenheim-u“, da dobiva podporo neki jurist, ki študira že šesto leto in so njegovi starši kot sorodniki premožni, na drugi strani so nam pa tudi znani goriški dijaki, ki vsled žalostne perspektive v bodočnost s tujo in tujevo opazujejo, kako se bližajo dušnemu in telesnemu propadu; kljub temu jim je deželni odbor podelil najmanjšo oziroma nobene podpore. Ni nam še znano, ali je vzrok tem razmeram politična barva ali morda razne protekcije. Pomagali bomo pa na vsak način preselci na dan.“

Samomer. — V Padovi si je vzel življenje Al. Braidotti iz Gorice, ki se je učil slikarstva v Rimu; Braidotti je zar 22 let.

Prelepi na „katoliški“ podlogi so bili v Pevni in v Dornbergu. Dobili smo o tem točna poročila, katera priobčimo prihodnjik. Zlasti so nastopili v Dornbergu „katoliški“ tolovaji na skrajno surov način. To je posledica rogovljenja tamkajšnjega župnika Lovreta Točobraza.

V nedeljo teden so imeli Lovretovi svetniški ples. Iz kulantnosti so se udeležili zabave tudi nekateri naprednjaki, ja bili so dostojni in mirni. 11. t. m. pa so plesali „liberalni pek“ ašteki“. K zabavi so prišli tudi Lovretovi pajdaši, pa ne, da bi se pošteno zabavali, ampak zato, da so uprizorili celo vojno, kjer so padale trde butice, kjer so venčale šipe, razbijale se steklenice, lomili stoli in mize, kjer je tekla celo kri. Klerikalni tolovaji so napadali tudi mirne rihemske goste, kateri se niso upali niti domov, ker krvoločna četa Lovretovih divjakov je celo noč čakala in prežala na odhod Ribemšanov. — To so tiste Lovretove slavne „rože“ in ti Lovretovi snežnobeli angeljčki pridelek nove Lovretove „vere“.

Cerkijanske podružnice slov. plan. društva občni so se bo vršil dne 16. svečana 1907. ob uri zvečer v prostorih g. Ant. Kranjca s sledečim dnevnim redom: 1. nagovor načelnika; 2. poročilo tajnika; 3. poročilo blagajnika; 4. poročilo zidanja kože na Poreznu; 5. morebitni predlogi; 6. volitev odbora. — Občni udeležbi najuljudneje vabi odbor.

Realka v Idriji je dobila pravico javnosti, da se od 1. do 6. razreda za šolsko leto 1906/07.

Šolski zdravniki uvedejo baje v Avstriji. Šolski zdravniki bodo morali nartzirati zdravstveno stanje šolske mladine in jo opozarjati na možne nevarnosti. V ta namen bodo morali pregledovati mladino v šoli in ukrepati, kar je potreba. Šolski zdravnik bo dolžan preiskati začetkom šolskega leta vse stroke in določiti, kateri naj se oprosti pr. telovadbe, petja, ročnih del itd. Med drugim bo moral večkrat obiskati šolo in ob nevarnih nesrečah priskočiti takoj na pomoč. Za te posle se mu odkaže 40 K vsak razred; ker je v Avstriji okolu 100.000 razredov, bo stala ta nova naprava okolu 2.400.000 K.

Srednim čuvajem je poljedelsko ministrstvo odl. 23. jan. t. l. zvišalo plačo od 50 na 60 kron. Za stavarino dobe 50 kron posebej, vendar se jim ne odkažejo naturalna stanovanja; tudi deputati za drva ostanejo. Celih deset let so za to mofedovali.

Na večer Sokolove maskarade je pozabila Dirsovi restavraciji neka gospodična svoj

dalnogled zaviti v bel ovojček iz atlasa. Kdor ga je dobil, naj ga odda v našem upravništvu, dobi primerno nagrado.

Listnica. — G. A. V. — Vaš dopis smo odstopili izvrševalnemu odboru narodno-napredne stranke.

Na znanje. — Odpotoval sem po važnih opravilih v Egipt; vrnem se v 14 dneh ali trih tednih. — To na znanje vsem, ki bi se v tem času obračali naravnost na me v kakovski zadevi. — Zato prosim, naj odjemniki mojih podjetij naslovljajo pisma, naročila itd. le na naslov tvr dke. — Kar se tiče listov „Soče“ in „Primorca“, prosim naslovljati vse v e d n o l e na uredništvo.

Pisma, ki se tičejo politike, stranke i t d., naj se naslovljajo na izvrševalni odbor, ki je krepko na delu.

A. Gabršček.

Trgovsko - obrtne in gospodarske vesti.

Izvoz vina iz Istre. — Meseca prosinca t. l. se je izvozilo s parobrodi ogrsko-hrvatskega delniškega parobrodnege društva in parobrodnege društva Trst-Istra iz pristanišča v Poreču 3340 hl, in to v Trst 1701-30; v Pulj 445-70 in na Reko 1193 hl. V istem mesecu lanskega leta je donesel izvoz iz Poreča 4863-70 hl in to v Trst 3067-70, v Pulj 799-10 in v Reko 996-90 hl.

V celem letu 1906. se je izvozilo iz Poreča 45.697-20 hl, in to v Trst 25.534-90 v Pulj 87.697-20 hl in v Reko 11.263-20, a leta 1905. skupni izvoz iz Poreča 51.719-50 hl.

Zborovanje poljedeljskega sveta na Dunaju. — Dne 25. in 26. svečana bude na Dunaju jednajsto zborovanje poljedeljskega sveta s sledečim dnevnim redom: Zakonski načrt o zavarovalnih društvih in o zavarovalnih ponudbah; dobava poljedeljskih proizvodov in vojna uprava, glede razmerja med obrtnim poslovanjem in prvotnim proizvodom vrtnarskega in sadjarskega pridelovanja; da se prepreči neprimerna prodaja telic in krav itd.

Podrazenje mila. — Vsled vedno rastoče dragine surovin — tako pravijo tovarnarji — so primorani povišati cene mila za 2 K pri 100 kg.

Balkanska razstava v Londonu. — Londonska trgovinska zbornica je sklenila podeliti podporo balkanski razstavi, ki se to leto otvori v Londonu. Ta korak je dokaz, da se vplivni krogi zanimajo za to razstavo.

Protiv zvišanju poštnih in telefonskih pristojbin. — „Prager Tagblatt“ poroča glede na protestno akcijo trgovskih in industrijskih krogov proti povišanju poštnih in telefonskih pristojbinam sledeče: Sedanji trgovinski minister dr. Foit ni kriv, da so se pristojbine zvišale. Načrt za povišanje sta sestavila njegov prednik v ministrstvu, grof Auersperg, in generalni poštni ravnatelj Wagner-Jauregg v sporazumu s finančno upravo. Dr. Foit tega načrta ni hotel podpisati drugače, kot pod pogojem, da privolijo v zvišanje tudi prizadeti krogi. Načrt se je udeležilo jako malo industrijcev, načrt za zvišanje pristojbin so pa odobrili na predlog dr. Friesa, ki je referent sladkornega oddelka in ne zastopa interesov vseh industrijcev. Sicer so pa pozneje prišli na to, da je bila dotična seja industrijskega sveta vsled nenavzočnosti pretežne večine članov nesklepčna. Vlada zdaj vrača odgovornost za zvišanje telefonskih pristojbin na industrijce. — Iz krogov trgovinskega ministrstva poročajo, da vada dozdej še ne misli na to, da bi izpremenila naredbo glede na zvišanje telefonskih pristojbin.

V zgornji Italiji pomanjkuje premoga. Tako malo ga je, da so morale radi tega ustaviti delo razne tovarne v Novari, Verteliju in Alessandriji.

Radi znižanja telefonskih pristojbin se je vršilo dne 13. t. m. v finančnem ministerstvu daljše posvetovanje.

Razstava vina in olja v Rimu. — Dne 2. svečana je bila otvorjena v Rimu enointrideseta italijanska narodna razstava vina in olja.

Razgled po svetu.

Volitve v državni zbor se bodo vršile dne 14. maja t. l. Ta dan bo torek; ožje volitve pa v četrtek 23. maja t. l.

Štajerski in moravski deželni zbor sta sklenila na dan 25. t. m.

Načrt volilne reforme v Trstu. — Predsedstvo tržaškega dež. zbora je izdelalo načrt volilne reforme za občinski zastop oziroma deželni zbor; sestavljen je tako, da hoče Slovence spraviti ob vsako zastopstvo. Ta načrt bo predložen tržaškemu dež. zboru takoj, ko se snide.

Razglas nemške socialno-demokratske stranke. — „Vorwärts“ objavlja razglas nemške socialno-demokratske stranke. Socialisti — pravi — so začas poraženi, niso pa docela premagani. Socialni demokratje, ki so v sedanjem volboju narastli za 250.000 glasov, ne pozdravljajo cesarja s klicom: Ave Caesar, morituri te salutant, ampak grede nevstrašeno naprej. Razglas navaja sledeče vzroke poraza: Štrajki, katerih je bilo preveč, so delavce potrli, mali kmetje so vsled agitacije agrarcev zapustili socialno demokracijo, kancler sam je posegel v boj, kolonialna politika je upijajnila meščane. Vrhtega je bila socialna demokracija preveč optimistična, škodovali so ji tudi notranji boji.

Zveza veleposestnikov. — V nedeljo se je v Brnu vršil pod vodstvom barona Gudenusa shod veleposestnikov, ki so se izrekli za zvezo vseh veleposestnikov brez razlike stanu in narodnosti. Ta stranka naj v državnem zboru nastopi skupno z vsemi ostalimi agrarnimi strankami.

Ogenj na tržaškem korzu. — Pri palači Salem je začel med korzom goreti reklamen voz „Indra Tea“, ker so neprevidno ravnali z bengaličnim ognjem. Osebe, ki so sedele na vozu, so poskakale v tla. Papirnati slon je kmalu zgorel in ljudje so ga spravili proč. Poškodovan ni bil nihče. Ko je došla požarna bramba četr t ure prepozno, so jo izžvižgali.

Skesana samomorilka. — 16-letna služkinja Ana Štrukelj, ki je v službi pri družini Štabile v ulici Giorgio Vassari v Trstu, je sla na dvorišče hiše št. 78 v ulici Giulia in skočila v vodnjak, ki se nahaja tam. A kakor hitro je prišla v dotiko z mizjo vodo, se je skesala storjega skoka in je začeli vpiti na pomoč. Prijela so je za verigo, na katero je priklenjen vrč za zajemanje vode in se iste krčevito držala, dokler niso prišli stanovalci iste hiše in jo potegnili iz vodnjaka. Ženske iste hiše so jej dale na razpolago obleke, da se je preoblekla, na kar je bila odvedena v bolnišnico, kjer so jo zaprli v opazovalnico za umobolne. Izjavila je, da si je hotela končati življenje radi vednih sporov z mačeho.

Zatirani Korošci. — Najvišja sodnija na Dunaju je razsodila, da se pri celovski deželni sodniji ne sme ne razpravljati ne protokolirati v slovenskem jeziku. To razsodbo je naročila vlada, ki hoče jezikovno popolnoma uničiti Slovence. Slovenski jezik je na Koroškem deželni jezik, ali pri deželni sodniji v Celovcu je Slovenec manj vreden od Nemca; tu se ne sme poslužiti svojega jezika, tu mora Slovenec rabiti le nemščino. To je prava avstrijska ravnopravnost!

Praški mestni svet proti maturi. — Praška mestna zbornica je sklenila resolucijo, v kateri zahteva odpravo cele mature na srednjih šolah ali pa vsaj odpravo pismene in kar največjo olajšavo ustmene mature.

Slovensko akad. društvo „Slovenija“ na Dunaju bo imelo svoj IV. redni občni zbor 16. t. m. ob 1/8 uri v restavraciji „Zum grünen Tor.“ VII. Lerchenfelderstrasse 14.

Jezuitje v Kraljevici se izselo. — Reška „La voce del popolo“ javlja, da hočejo jezuitje v Kraljevici prodati svoj samostan (bivši grad Frankopanov) ter se izseliti v Italijo. Samostan so ponudili na prodaj hrvatski vladi, ki se sedaj pogaja radi nakupa. — Hrvatje ne bodo jokali za njimi.

Peklenski stroj v stanovanju grofa Witte-ja. — V stanovanju grofa Witte-ja v Petrogradu so našli, kakor poroča „Novoje Vremja“, v pečni cevi 11. t. m. peklenški stroj. Witte-ja so bili prav tačas obiskali njegov zdravnik in dva prijatelja. Grofica je bila v gledališču. Peklenski stroj je bil tako nastavljen, da bi bil eksploziviral dve uri potem, to je, ko bi bila grof Witte in njegova sooproga v postelji. Ni znano, kedaj da je bil peklenški stroj položen na mesto, kjer so ga našli.

Napad na francoski parnik. — V Batumu so revolucionarji napadli neki francoski parnik ter se polastili 40.000 frankov.

Velika nesreča na morju. — V nedeljo je odšel iz proste luke v Trstu Lloydov parnik „Helios“ v Levanto. V nedeljo po noči, ko je bil parnik v kvarnerskih vodah, je zadel z rilcem v neko grško jadrenjačo. Jadrenjača je bila vsled udarca tako poškodovana, da se je v par minutah potopila. Moštvo parnika se je takoj potrudilo, da reši moštvo jadrenjače, vendar sta utonila kapetan in neki mornar. — Parnik „Helios“ je bil tako poškodovan, da ni mogel nadaljevati vožnje v Levanto. Dobil je veliko razpoko na rilcu. Moral se je vrniti v Trst.

Separirano mesečno sobo
eventuelno s hrano
želi takoj — gospica.

Ponudbe sprejema iz prijaznosti upravništvo „Soče“ pod naslovom „Mesečna soba“.

A. vd. Berini
Gorica, Šolska ulica št. 2.
velika zaloga ==
== oljkega olja
prve vrste

najboljših tvdk iz Istre, Dalmacije, Molfetta, Bari in Nice s prodajo na drobno in debelo.

Prodaja na drobno: Kron —96, 112, 120, 136, 144, 160, 180, 2—, za luči po 80 vin.

Na debelo cene ugodne.

Posilja poštnine prosto na dom. Posodo se pušča kupcu do popolne uporabe olja; po uporabi se spet zameni s polno.

Pravi vinski kis in navaden. Zaloga mila in sveč.
Cene zmerne.

Adolf Fey
urar in optiker
na voglu Tekališča Frana Josipa in Via Leoni
v GORICI

Vsprejema poprave ur in optičnih predmetov vseh vrst.

Zaloga žepnih, nazidnih ur budilk vseh vrst in optičnih predmetov.

Za vsako uro se jamči 1 leto.

Zahvala.

Ginjenim srcem se najsrčneje zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so v tako obilnem številu spremili našo predrago soprogo in mater

Kenda Marijo Ano roj. Muravec

k zadnjemu počitku, ali nam pismeno izrazili svoje sožalje na bridki izgubi. Posebno se zahvaljujemo č. duhovščini in učiteljstvu z g. nadzornikom, ki so v tako obilnem številu in mnogi iz oddaljenih krajev prišli izkazat zadnjo čast blagi pokojnici. Srčna hvala tudi pevcem za njihov trud.

Bog povrni stotero vsem!

VO LČE, 10. februarja 1907.

Rodbina Kenda.

Kerševani & Čuk

v Gorici

Stolni trg št. 9 (piazza Duomo)

priporoča svojo

zalogo šivalnih strojev

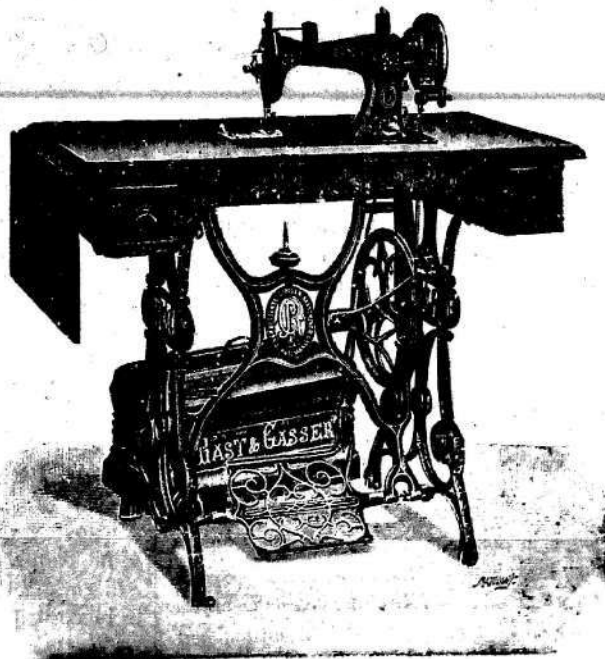
raznih sistemov

za umetno vezenje (rekamiranje)

Zaloga dvokoles.

Mehanična delavnica konec Raštelja št. 4 sprejema vsako popravo šivalnih strojev, dvokoles, pušk in samokresov.

Šivalne stroje in poprave jamčiva od 5-10 let.

Odlikovana pekarija in sladčičarna

Karol Draščik

v Gorici na Korcu v (lastni hiši)

zvršuje naročila vsakovrstnega tudi najfinerega peciva, torte, kolače za birmance in poroke, odlikovane velikonočne pince itd.

Prodaja različna fina vina in likerje na drobno ali v originalnih butelkah. Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo po jako zmernih cenah.

Anton Potatzky v Gorici

Na sredi Raštelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupovališče miraberškega in drobnega blaga ter tkanin, projo in nitij.

POTREBSČINE

za pisarnice, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBSČINE

za krojače in čevljarje.

Svetinjice. — Rožni vencl. — Mašne knjžice.

Mašna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

Semena za zelenjave, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih ter na deželi. 2 35-8

Na tisoče

priznanj se mi je izrazilo tekom mojega delovanja od strani mojih odjemalcev glede dobre kakovosti mojega blaga. Radi tega smem upati, da se pred nakupom raznih potrebščin za vsako letno sezono obrne sl. občinstvo v prvi vrsti na mojo trgovino, ker le tu dobi zares solidno in ceno blago. Omeniti hočem samo sledeče predmete: **Kožuhojne ovratnike (Boa), Jaeger podobne za letni in zimski čas.** Čevlje za dom, svilene in volnene šerpe. Največja zaloga okraskov za obleke, vedno zadnje novosti. Rokavice, nogavice, pasove, ovratnice in perilo za gospode, toaletna mila, dišavnice, glavnice, mošnjice itd.

J. ZORNIK — GORICA

Gosposka ulica 10.

RAZGLAS.

Podpisana si usojata naznanjati, da smeta od 1. avgusta 1905. dalje — vsled pridobljene koncesije od obrtne oblasti — sprejemati vsa naročila

električne luči

in gonilnih naprav,

kakor tudi vsa popravila spadajoča v to stroko.

Z ozirom na dolgoletno vezbanje pri najboljših tvrdkah te stroke (Schuckert, Siemens & Halke) pričakujeta, da se bode slavno občinstvo ravno tako zapupno obračalo na podpisanca, kakor dolej ter zagotavljata solidno in ceno izvršitev vsakega naročila spadajočega v njih stroko.

Sprejemata cenj. naročila ter dajata razna pojasnila

spoštovanjem udana

Ivan Potočnik & A. Hügel

Mehanična delavnica.

Vpeljava plina, vode in električne luči. V Gorici. za vojašnico št. 13.

Andrej Fajt pekovski mojster

v Gorici Corso Franc. Gius. št. 2.

Filijalka v Dornbergu.

Sprejema naročila vsakovrstnega peciva, tudi najfinejega, za nove maše in godove, kolače za birmance, poroke itd. Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji naročnikov.

Ima tudi na prodaj različne moke, fino pecivo, fina vina in likerje po zmernih cenah.

Za velike noč priporoča goriške pince, potlice itd.

Poskusite
in priporočite
izdelke

Vydrope tovarne hranil
v Pragi VIII. Cenovnik zastoj.

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

(V lastni hiši, Gosposka ulica št. 7, I. nadstr.) — Telefon št. 79.

Račun pošne hranilnice št. 837.315.

Vsled sklepa skupne seje načelstva in nadzorstva z dne 28. nov. 1902 se:

Hranilne vloge obrestujejo po 4 1/2 %. Stalne vloge od 10.000 kron dalje z enoletno odpovedjo po dogovoru. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Posojila dajejo zadržnikom na vknjižbe po 5 1/2 %, na varščino ali zastave in na menjice po 6 %.

Glavni deleži obrestujejo koncem leta po 5 1/2 %.

Stanje 31. dec. 1905.: Zadržnikov 1790 z 5917 deleži v znesku 108.852 kron. — Hranilne vloge: 1.593.128.33. — Posojila: 1.599.647.39. — Reservni zaklad: 79.082.62. — Vrednost hiš: 112.328.

Trgovsko-obrtna zadruga v Gorici

registrovana zadruga z neomejenim jamstvom.

Načelstvo in nadzorstvo Trgovsko-obrtna zadruga v Gorici je z ozirom na premenjena in dne 29. decembra 1905. v zadržni register vpisana pravila, pri skupni seji dne 30. decembra 1905. sklenilo za leto 1906. ta-le način poslovanja:

Daje svojim članom posojila na odplačevanje v petih letih, proti odplačilu po 2 kroni na mesec za vsakih 100 kron; na menjice pa proti 6% obrestovanju.

Doba za odplačilo pri posojilih na obroke se po želji izposojevalca določi tudi na 10 ali več let.

Vsak izposojevalec plača pri zajemu posojila enkrat za vselej, mesto uradnine 1/2% prispevka v posebno rezervo za morebitne izgube.

Sprejema navadne hranilne vloge v vsakem znesku, jih obrestuje po 4 1/2 %, večje, stalno naložene pa po dogovoru.

Deleži so dvojni: opravljeni po 2 kroni, glavni po 20 kron.

Zadruga objavlja vsa svoja naznanila v časopisih »Soča« in »Primorec«.

Nova pravila so se razposlala vsem članom; če jih pa po pomoti ni kdo dobil, naj se oglasi v zadržnem uradu v Trgovskem domu.

Načelstvo in nadzorstvo.

Največja zaloga slik

v modernih in antiknih okvirjih, — umetniške vrednosti. — Slike prvih slovanskih slikarjev. — Nabožne slike slovskih slikarjev. — Francoske, angleške in ameriške gravure velike umetniške vrednosti v okvirjih po želji odjemnikov.

Razstava slik v TRGOVSKEM DOMU.

Kojigarna in trgovina z umetninami

A. Gabršček v Gorici.

Odlikovano umetno vrtnarstvo

in semenska trgovina v Ljubljani

razpošilja že 32 let najboljša poljska, zelenadna in cvetlična semena na drobno in debelo. Za najboljšo kakovost jamči. Izdeluje tudi sveže in umetne šopke, vence s trakovi in napisi ter vse v to stroko spadajoče stvari po najnižjih cenah. Cenik za l. 1907. je brezplačno na razpolago.

Z odličnim spoštovanjem

Alojzij Korsika

Ljubljana.

Lekarna Cristofoletti v Gorici na Travniku.

Trskino (štokfižvo) jetrno olje. Posebno sredstvo proti prsnim boleznim in splošni telesni slabosti. Izvirna steklenica tega olja naravnornene barve po K 140, bele barve K 2.

Trskino železato jetrno olje.

Raba tega olja je posebno priporočljiva otrokom in dečkom, ki so nezvojni in nežne narave.

Trskino jetrno olje se železnim jedcem. S tem oljem se ozdravijo v kratkem času z gotovostjo vse kostno boleznii, žlezni otoki, golše, malokrvnost itd. itd.

Cena ene steklenice je 1 krono 40 vinarjev.

OPOMBA. Olje, katerega naročam direktno iz Norvegije, preišče se vedno v mojem kem. laboratoriju predno se napolniijo steklenice. Zato zamorem jamčiti svojim čč. odjemalcem glede čistote in stalne sposobnosti za zdravljenje.

Cristofoletti jeva pijača iz kine in železa.

najboljši pripomoček pri zdravljenju s trskim oljem.

Ena steklenica stane 1 krono 60 vinarjev.